

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Ph. Illvstri Regi Francorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

PETRO SANCTÆ MARIÆ
in via lata Diacono Card. apostolice
Sedis Legato.

Epist. 346.
Datur illi potestas cogendi Episcopos Angliæ ut ipsi consilio & auxilio sint.

Quanto amplius de honestate tua, discretionem pariter & literaturam confidimus, tanto fiducialius ea tibi committimus exequenda quæ apostolica sedis honorem respiciunt & communem utilitatem populi Christiani. Cùm itaque te de fratrum nostrorum consilio ad reformandam inter carissimos in Christo f. n. Ph. Francorum & R. Anglorum Reges illustres plenæ pacis concordiam, vel treugas saltem usque ad quinquennium statuendas, duxerimus inter cetera destinandum, discretioni tuæ auctoritate presentium indulgemus ut si quos viros ecclesiasticos, Archiepiscopos, vel Episcopos, vel minoris ordinis viros in regno Anglorum esse cognoveris, quorum tractatui pacis sit consilium opportunum, eos ad te convoces, & per districtiorem ecclesiasticam, si necesse fuerit, nostra fretus auctoritate venire compellas. Nulli ergo &c.

E I D E M.

Epist. 347.
Ve Regem Galorum per censuras ecclesiasticas cogat suam uxorem recipere.

Scripsimus carissimo in Christo filio nostro Philippo illustri Regi Francorum ut ea quam superduxit contra Ecclesiæ interdictum à suo separata consortio, carissimam in Christo filiam nostram Francorum Reginam illustrem, uxorem suam, in gratiam recipiat conjugalem, & debito pertractet affectu. Ut autem mandatum nostrum super hoc melius & expeditius compleatur, discretioni tuæ auctoritate presentium indulgemus, per apostolica scripta mandantes, & districtè præcipientes, ut nisi dictus Rex infra mensem post commonitionem tuam prædictam Reginam in gratiam receperit conjugalem, & honore debito pertractaret, ex tunc totam terram ejus appellatione postposita sub jectis interdicto, ita quòd, præter baptismum parvulorum & penitentias morientium, nullum in ea divinum officium celebretur. Venerabilibus etiam fratribus nostris Archiepiscopis, Episcopis, & dilectis filiis nostris Abbatibus, Prioribus, & universis Ecclesiarum Prælatibus constitutis in terra ejus in virtute Spiritus sancti districtè præcipimus ut cùm in terram Regis ejusdem interdicti sententiam promulgaris, eam ap. re. secundum præ-

dictam formam observent, & per suas faciant provincias, dioceses, & Ecclesias observari. Nulli ergo, &c.

Scriptum est super hoc Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, Prioribus, & universis Eccle. Prælatibus in terra Regis Franciæ constitutis.

P. H. ILLVSTRI REGI
Francorum.

Cum inter Principes Christianos personam tuam singulari quadam benevolentia diligamus, super his infra nos ipsos vehementer ingemiscimus & dolemus quæ de serenitate tua sapius ad nostram audientiam referuntur, cum, quod dolentes referimus, tam super factò car. in Christo f. n. Regina Francorum illustris uxoris tuæ, quàm etiam super discordia quam cum carissimo in Christo f. n. illustri Rege Anglorum exerces, taliter te habere dicaris, ut æmulis tuis non solum repugnandi tibi materiem præbeas, sed etiam audaciam expugnandi, quod serenitati tuæ manifestum tribuit argumentum, quòd Dominus Deus noster tuis sit peccatis iratus. Et licet olim super receptione prædictæ Reginae per venerabilem fratrem nostrum Parisien. Episcopum diligenter celsitudinem tuam commoneri fecerimus, ac postmodum propter id nostras tibi curaverimus literas destinare, volentes non minùs salutis tuæ pariter & honori consulere quàm ejusdem Reginae justitiæ providere, nondum tamen nescimus quorum usus consilio, quod causa nobis non modici stuporis existit & doloris, monita & mandata sedis apostolicæ, quæ Deo teste processerunt ex fomite caritatis & sincerae, quam circa te gerimus, dilectionis affectu, non curasti (sicut debueras) humiliter exaudire. Verùm ne quid desit exhortationibus nostris, serenitatem tuam tertio duximus commonendam, rogantes, monentes, & exhortantes in Domino, & in remissionem tibi peccatorum injungentes, quatenus mutato consilio dictam Reginam uxorem tuam recipias in gratiam conjugalem, & debito pertractes honore; ut & Deum tibi reddas propitium, & tam te quàm nos à lingua liberet detractrice. Mittimus autem propter hoc ad presentiam tuam dilectum f. n. P. sanctæ Mariæ in via lata Diac. Cardin. ap. se. Legatum,

Epist. 348.
Ve Reginam uxorem recipiat, & cum Rege Anglorum pacem servet.

Vide supra epist. 4. 171.

garum, quem inter fratres nostros speciali amplectimur dilectionis affectu, & quem personam tuam & regnum diligere syncerè cognoscimus, utpote in eo nutritum pariter & instructum, qui te ad hæc diligenter commoneat, & nostram tibi exponat plenius voluntatem; cui, tanquam nobis ipsis, fidem adhibeas super his quæ tibi duxerit proponenda.

ARCHIDIACONO,
Archipresbytero, & Canonicis
Mediolanen.

Epist. 349.
Quæ modis
crimen falsi cir-
ca bullas apo-
stolicas com-
minatur.
Cap. Licet.
De falsariis.
Vide lib. 2. epist.
29.

Licet ad regimen ap. sedis, quæ dante Domino uniuersarum Ecclesiarum mater est & magistra, insufficientes nos vita & scientia reputemus, quantum tamen Dominus nobis sua miseratione concesserit, ab his proposuimus abstinere per quæ nobis possit merito derogari: quanquam ex infirmitatis humanæ defectu non sic formam perfectionis semper & in omnibus imitari possimus, quin aliquid aliquando in nostris surrepat operibus quod minùs circumspèctæ providentiæ valeat imputari, quod tamen non ex industria vel scientia certa, sed interdum ex ignorantia vel nimia occupatione contingit. Significastis siquidem nobis per litteras vestras quòd cum quædam vobis fuissent literæ præsentatæ, per quas vobis districtè præcipere videbatur ut I. de Cimilian. Clericum Ecclesiæ vestræ in Canonicum reciperetis & fratrem, nec aliquem alium in Canonicum vocaretis, donec ipse præbendæ beneficium plenariè fuisset adeptus, earum tenore diligenter inspecto vix eas credidistis de nostra conscientia processisse, vel si etiam processerunt, per nimiam fuisse importunitatem obtentas. Ceterùm cum easdem literas, sicut viri providi & discreti, ad nostram remisissetis præsentiam, ut ex earum inspectione plenius nosceremus utrum ex nostra conscientia processissent, plus in eis invenimus quàm vestra fuisset discretio suspicata. Nam licet in stilo dictaminis & forma scripturæ aliquantulum cœperimus dubitare, bullam tamen veram invenimus, quòd primùm nos in vehementem admirationem induxit, cum literas ipsas sciremus de nostra conscientia nullatenus emanasse. Bullam igitur hinc inde diligentius intuentes, in superiori parte, qua filo adheret, eam aliquantulum tumentem invenimus, &

cum filum ex parte tumentis sine violentia qualibet aliquantulum attrahi fecissemus, bulla in filo altero remanente, filum ex parte illa fuit ab ipsa sine qualibet difficultate avulsum, in cuius summitate adhuc etiam incisionis indicium apparebat. per quod liquidò deprehendimus bullam ipsam ex aliis literis extractam fuisse, ac illis per vitium falsitatis insertam, sicut ex literis ipsis plenius agnoscetis, quas ad maiorem certitudinem vobis duximus remittendas. Cum igitur tantus excessus relinqui non debeat aliquatenus impunitus, discretioni vestræ per apostolica scripta mandamus & districtè præcipimus quatenus dictum I. nisi infra viginti dies post harum susceptionem à vobis commonitus ad præsentiam nostram cum testimonio literarum vestrarum satisfacturus accesserit, ex tunc ab omni ecclesiastico beneficio & clericali officio, sublato cujuslibet con. & ap. obstaculo, suspendatis, vel, si beneficio caret, anathematis eum sententia innodatis; cum ab hac culpa non de facili sit credendus immunis, cum nec per fratres nec consanguineos nostros nos, licet sæpius rogatos, potuisset inducere ut super hoc nostras vobis literas mitteremus, ex quo fraudem auctoris, etsi principalis falsarius ipse non fuerit, sufficienter agnoscere potuisset; præsertim cum eo tempore præsens fuisse dicatur quo contra falsarios de communi fratrum consilio publicè constitutum inter cetera, sub pœna excommunicationis firmiter inhibentes, ne quis literas apostolicas nisi de manu nostra vel bullatoris nostri reciperet, illis duntaxat exceptis quibus propter dignitatis excellentiam indulsumus ut per nuncios fideles & notos id ipsum possent efficere. Ut autem varietates hujusmodi falsitatis, quas hætenus deprehendimus, vos ipsi de cetero deprehendere valeatis, eas vobis præsentibus literis duximus exprimendas. Prima species falsitatis hæc est, ut falsa bulla literis apponatur. Secunda, ut filum de vera bulla extrahatur ex toto, & per aliud filum immissum falsis literis inseratur. Tertia, ut filum ab ea parte, in qua charta plicatur, incisum, cum vera bulla falsis literis immittatur sub eadem plicatura cum filo similis canapis restauratum. Quarta, quòd à superiori parte bullæ altera pars fili sub plumbo rescinditur, & per id filum lite-

Vide supra epist.
235.